

РЕШЕНИЕ

№ 7143

гр. София, 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8536** по описа за **2020** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

С решение /без номер/ от 02.07.2020 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 17979/2019 г. на Софийски районен съд, (СРС) наказателно отделение, (НО) 5 състав е потвърдено Наказателно постановление № 42-0001398/09.09.2019 г., издадено от началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ [населено място], с което на Г. С. П. са му наложени две наказания глоба както следва:

-на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози /ЗАвПр/, за нарушение на чл. 19, ал. 1, т. 7 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. на МТС, му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева.

-на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от същия закон, му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Инвокирани са доводи, че не е доказано по безспорен и категоричен начин, че описаното в НП административно нарушение е извършено. Искането до съда е да постанови решение, с което да се отменят обжалваното решение и потвърденото с

него наказателно постановление.

По време на проведеното съдебно заседание, касаторът не се явява.

Ответникът не ангажира становище по делото.

Заключение за неоснователност на жалбата дава представителят на Софийска градска прокуратура.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят. Първоинстанционният съд е приел, че на 29.05.2019 г., около 10:30 часа, на гл. път Е-80 м.т. „Шарена чешма“, с посока на движение към [населено място], касаторът е управлявал влекач, марка „ДАФ“ от кат. N3, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на превозвача, с адрес в [населено място], [улица] прикачено полуремарке, марка „ФЛИГЕЛ“ от кат. 04, с рег. СТ 2273 ЕН, собственост на превозвача. Същият е извършвал международен обществен превоз на товари със заверено копие на лиценз на Общността № [ЕГН], валиден до 12.04.2027 г. по маршрут Република Италия - Република България, видно от СМР от 27.05.2019 г. Бил е спрян за проверка от служителите на ОО „АА“ , които след извършена проверка, установили, че водачът извършва обществен превоз на товари без да притежава валидно удостоверение за психологическа годност. Последният е представил удостоверение за психологическа годност № 338656 със срок на валидност от 29.01.2016 г. до 29.01.2019 г. Не е представил контролен талон към свидетелство за управление на моторно превозно средство.

За констатираните нарушения бил съставен акт за установяване на административно нарушение АУАН № 264925 от 29.05.2019 г. от свидетеля Я.. Жалбоподателят подписал акта, без възражения.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен, чрез изпращане на съобщение на 07.08.2020 г., получено от И. - дъщеря. Жалбата е подадена чрез СРС на 17.08.2020 г. /вх. № 1042629/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан актосъставителят. Показанията

са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства.

Направените от СРС изводи не се споделят изцяло от настоящия състав на съда, по следните съображения.

Съгласно чл. 19, ал. 1, т. 7 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари, издадена от Министъра на транспорта и съобщенията, при извършване на международен превоз на товари в превозното средство трябва да се намира удостоверение за психологическа годност на водача.

Безспорно е установено, че при проверката П. е представил удостоверение, чиито срок на валидност е изтекъл на 29.01.2019 г.

Буквалното тълкуване на цитираната разпоредба налага извода, че на санкция в случая, ще подлежи водач, в чието, управлявано от него МПС, извършващо международен превоз, не се намира удостоверение за психологическа годност.

Задължението на водачите, превозно средство, извършващи международни превози на пътници и товари да притежават валидно удостоверение за психологическа годност е регламентирано в чл. 58, ал. 1, т. 3 от Наредбата.

Като е посочил правни норми, несъответстващи на направените фактически констатации, административно-наказващият орган е нарушил чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, създавайки по този начин неяснота относно приетото за извършено нарушение. При това положение и възможността за упражняване на съдебен контрол върху материалната законосъобразност на издаденото наказателно постановление е ограничена. Разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН безусловно е императивна, тъй като осигурява правото на привлечения към административно-наказателна отговорност да знае точно какво административно нарушение се твърди, че е извършил, за да може да организира защитата си в пълен обем. В акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление, издадено, въз основа на този акт, трябва да съществува единство, както между посочените като нарушени законови норми, така и между словесното описание на нарушението и посочения като нарушен закон. В този смисъл няма значение доколко е доказано дали процесното нарушение е извършено в действителност. Чрез събирането на доказателства, съдът е длъжен да направи проверка на верността на отразените в НП факти. Ако те не се опровергават от тях, тогава постановлението ще бъде потвърдено. Но съдът не може да санира пороци на акта и да допълва волята на административно-наказващия орган. Тава се отнася най-вече за пороци, чрез които се нарушава правото на защита на сочения за нарушител. В противен случай, би се нарушил един от основните принципи на наказателното правораздаване – да осигурят на страните в съдебното производство равни процесуални права.

Вземайки предвид изложените доводи, съдът намира, че НП в тази му част е незаконосъобразно, поради допуснати съществени процесуални нарушения, поради което следва да бъде отменено.

Съгласно чл. 157, ал. 1 ЗДвП, при издаване на свидетелство за управление притежателят му получава контролен талон за потвърждаване валидността на притежаваното свидетелство и определен брой контролни точки за отчет на извършваните нарушения. Чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП задължава водача на МПС да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него. В разглеждания казус, административно-наказващият орган правилно е приложил санкционната разпоредба за неизпълнение на това задължение, налагайки административно наказание „глоба” в размер на 10 лв.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение в тази му част е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 и пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение /без номер/ от 02.07.2020 г., постановено по нахд № 17979/2019 г. на СРС, НО, 5 състав, в частта, в потвърждаваща Наказателно постановление № 42-0001398/09.09.2019 г., издадено от началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ [населено място], с което на Г. С. П. е наложено на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева, за нарушение на чл. 19, ал. 1, т. 7 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г., издадена от Министъра на Транспортa и Съобщенията и вместо него **ПОСТАНОВЯВА**

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 42-0001398/09.09.2019 г., издадено от началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ [населено място], в частта, в която на Г. С. П. е наложено на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева, за нарушение на чл. 19, ал. 1, т. 7 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г., издадена от Министъра на Транспортa и Съобщенията.

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 02.07.2020 г., постановено по нахд № 17979/2019 г. на СРС, НО, 5 състав, в останалата обжалвана част.

Решението е окончателно.